

Zitting 1975-1976 Nr. 23a

11 085

Wijziging van enige bepalingen van de Faillissementswet

EINDVERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE¹ VOOR JUSTITIE

Vastgesteld 28 november 1975

Nadat het voorlopig verslag der Commissie aan de Regering was medegedeeld is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD

Het verheugt de ondergetekende dat de leden van de fractie van de VVD hun instemming hebben betuigd met het wetsontwerp. Deze leden hebben voorts verklaard het te betreuren dat de benoeming van een rechter-commissaris niet, evenals bij een faillissement, verplicht is gesteld en hebben tevens de hoop uitgesproken dat niettemin de rechtbanken in alle gevallen van de thans uitdrukkelijk verleende bevoegdheid tot benoeming van een rechter-commissaris gebruik zullen maken. Hoewel uit de eerder verstrekte statistische gegevens kan worden geconcludeerd dat een aanzienlijk percentage van de surséanceverzoeken vroeger of later leidt tot faillissement, blijft de ondergetekende van mening dat de al dan niet-benoeming van een rechter-commissaris aan de rechtbank ter beslissing dient te worden overgelaten. Niet in alle surséances bestaat immers daaraan behoefte en, zoals reeds eerder in de memorie van toelichting en de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer is opgemerkt, noch de voor de indiening van dit wetsontwerp geraadpleegde presidenten van de arrondissementsrechtbanken noch de Nederlandse Orde van Advocaten hebben zodanige verplichtstelling bepleit. Integendeel, men heeft zich akkoord verklaard met de in het wetsontwerp voorgestelde facultatieve benoeming van een rechter-commissaris.

Te verwachten is dat de rechtbank in alle gevallen waarin zij zulks wenselijk acht een rechter-commissaris zal benoemen. Het kan echter voorkomen dat de rechtbank zulks niet noodzakelijk acht, bij voorbeeld omdat reeds aanstonds bij de surséance-aanvraag een akkoord is aangeboden waaromtrent een positieve beslissing van schuldeisers en rechtbank te verwachten valt ofwel omdat om andere redenen aan een rechter-commissaris geen behoefte bestaat.

In die gevallen kan dan niet gezegd worden dat de aanstelling van een rechter-commissaris alleen maar nuttig kan werken. Ondergetekende meent daarom, mede in aanmerking genomen hetgeen de leden van de fracties van de KVP, de ARP en de CHU omtrent dit punt hebben opgemerkt, dat het in dit wetsontwerp gekozen systeem juist is. Daarbij moge nog worden opgemerkt, dat, naar uit globaal ingewonnen informatie blijkt, meestal reeds binnen drie maanden na de voorlopige surséanceverlening definitief wordt

¹ Samenstelling: Brongersma (PvdA), (voorzitter), Versloot (PvdA), Kaulingfreks (KVP), Letschert (KVP), Polak (VVD), Piket (CHU), Boukema (ARP), Boekman (CPN), Agterberg (PPR), Schwarz (D'66), Meuleman (SGP), Van Marion (BP).

beslist op een surséanceaanvraag. Slechts bij uitzondering wordt, na verzoek om uitstel door de bewindvoerder, eerst na ongeveer vier of vijf maanden definitief beslist.

Met betrekking tot de vraag in hoeverre surséance van betaling ook mogelijk dient te zijn in het belang van de werknemers, hebben de leden van de fractie van de VVD erop gewezen dat de werknemers behoren tot hen die opeisbare vorderingen op de aanvrager hebben of krijgen. Bij de behandeling van dit wetsontwerp is echter tot dusverre niet zozeer dit aspect van de werknemerspositie ter sprake gebracht als wel de vraag of en in hoeverre de bestaande surséanceregeling kan worden gewijzigd of een nieuwe wettelijke regeling kan worden voorbereid, waarin meer dan tot dusverre rekening wordt gehouden met het belang van de werknemers bij voortzetting van het bedrijf. Deze vraag valt echter buiten het kader van dit wetsontwerp en moet afzonderlijk worden bestudeerd.

In antwoord op een desbetreffende vraag van de leden van de fractie van de PvdA deelt ondergetekende mede dat het overleg met zijn ambtgenoot van Economische Zaken over de vraag of naast reeds bestaande instrumenten welke de overheid ter beschikking staan nog andere voorzieningen – gericht op het behoud van de werkgelegenheid – kunnen worden gecreëerd, heeft nog niet plaatsgehad.

De Minister van Justitie,
A.A.M. van Agt

De Commissie heeft gemeend met de mededeling van dit antwoord aan de Kamer haar eindverslag te kunnen sluiten.

De voorzitter der commissie,
Brongersma

De griffier der commissie,
Ploos van Amstel